

mindste det Børn, som Jagteieren havde for sine Rettigheder under den tidligere Lovgivning, men dette Hensyn har ikke kunnet afholde Comiteen fra at stille disse Forslag; den troer, at det Hensyn til Markfreden, som har været den dertil, maa være det aldeles overveiende. Imidlertid er det jo klart, at der gives en Grundse for, hvorvidt man i denne Henseende kan gaae, uden at træde Jagteierens Ret for nær, denne Ret, som man lader vedblive at bestaae, og hvis Gyldighed man anerkjender. Comiteen er nu af den Tro, at den i sine Forslag er gaaet saa yderligt, som det vel er muligt, og af denne Grund kan den ikke tilraade Forsamlingen at gaae ind paa noget af de Endringsforslag, som ere stillede af 2 ærede Rigsdagsmand til dette Affnit. Hvad navnlig det første Forslag angaaer, som er stillet af en æret Rigsdagsmand for Præsto Amt (Schroll) og som gaaer ud paa, at det skal være tilladt Jordbrugeren ogsaa at fælde Raavildt, har Comiteen ikke kunnet finde, at dette skulde være nødvendigt, og paa den anden Side har man maattet ansee det for klart, at man derved vilde træde den Jagtberettigede temmelig nær. Jeg skal kun bemærke, at Spørgsmaalet om, hvorvidt en Bestemmelse burde træffes med Hensyn til Raadyr, naturligvis har været under Forhandling i Comiteen, men det har stedse i Comiteen været forudsat fra alle Sider, at der ialtsald ikke kunde være Spørgsmaal om at gaae saavidt, som den ærede Rigsdagsmand er gaaet, at give en ganske almindelig Tilladelse til at fælde Raavildt. Det, der har været under Overveielse, har alene været, om man kunde træffe en særegen Bestemmelse med Hensyn til de Steder, hvor der gives Planstager og ung Skov, hvor man ikke kan nægte, at Raavildtet kan gjøre Skade. Imidlertid har man dog fundet, at der var overveiende Grunde mod at træffe en saadan Bestemmelse, som sikkert i flere Henseender vilde være mislig og derhos være vanffelig at formulere paa en tilfredsstillende Maade. Jeg maa derhos bede Forsamlingen vel at erindre, at, hvad der vil opnaaes i Markfredens Interesse, hvis det nærværende Lovforslag gaaer igjennem, det er ikke blot de Bestemmelser, der her for Dieblis-

ket ere under Dmtale, og som ere foreslaaede af Udvalget, men der er ogsaa en anden meget vigtig Forandring i det tidligere Bestaaende, som er indbragt i Lovforslaget ved Afstemningen i det andet Thing, den nemlig, at der er givet Jordbrugerne en almindelig Tilladelse til at holde Hunde, hvilket jo hidtil, saa at sige, har været forbudt. Hvad det Endringsforslag angaaer, som er stillet til Udvalgets § 14 af en æret Rigsdagsmand fra Lolland, da gaaer dette ud paa, at den Begrænsning til en vis Aarstid, som Udvalget har foreslaaet med Hensyn til den Ret, man har villet indrømme Jordbrugerne til at skyde Spurve og Krager, skal bortfalde. Det vil letteligen indsees, at denne Tidsbegrænsning ikke kan være foreslaaet af den Grund, at man har villet frede om det Vildt, hvorom der her er Spørgsmaal. Der vil vistnok intetsteds og til ingen Tid let blive nogen Mangel paa disse Fugle; men netop denne Omstændighed vil kunne give bestandig Anledning til en idelig Gaaen paa Jagt, som ikke kan være Jagteierne aldeles ligegyldig. Denne Gaaen paa Jagt vil jo rigtignok kun være efter Spurve og Krager, men hvor let kan det ikke træffe, at der blev skudt feil, og at der ved en Feiltagelse faldt en Hare eller et Raadyr. Det er af denne Grund, man har meent ikke at burde gaae videre i at indrømme Ret til at skyde disse Fugle, end det kunde ansees for at være nødvendigt. I denne Henseende kan der maaskee være nogen Tvivl om, hvorvidt Comiteen har truffet det Rette, idet den har fastsat Terminens Begyndelse til den 1ste Juni. Det kunde vel være, at det var rigtigere at sætte dette Tidspunkt et Par Maaneder tidligere, og Comiteen skal derfor ikke være uwillig til, naar der ikke bliver reist væsentlige Indvendinger derimod her i Thinget, at indbringe et Forslag i denne Reining ved Sagens 3die Behandling; men, saaledes som Forslaget foreligger, idet det gaaer ud paa at affkaffe enhver Tidsbegrænsning, maa man fraraade Forsamlingen at antage det. Det Dvrigt af dette Affnit skal jeg ikke nærmere opholde mig ved. Det vil sees, at der i § 16 af Udvalget er foreslaaet en Forandring i Pl. af 23de Juli 1845, som sigter til at fjerne en større Fred i Haver og Lysskove, og i Udval-